

AVANÇA LA PASQUA

Aquesta Pasqua, per raó de la pandèmia, no hem pogut celebrar el bateig que teníem previst per a la Vetlla Pasqual, ni podem celebrar tampoc els bateigs ni les primeres comunions d'infants. I, malgrat tot, hem cantat l'Al·leluia de Pasqua, aclamant el Crist ressuscitat, el vencedor del pecat i de la mort, units pel televisor amb la comunitat de Montserrat o amb d'altres capellans. Jesús ha ressuscitat, i nosaltres hem ressuscitat amb ell. Som fills de la resurrecció i de la benaurança!

Tanmateix, aquesta és una Pasqua embolcallada per una gran feblesa, que tots hem compartit i compartim. La prova provinent d'un mal molt actiu ha provocat, arreu del món, que milers de persones, sobretot ancians, tastessin la solitud en el moment de la mort –com Jesús, que va invocar el Pare des de l'abandó, mentre moria a la creu-. Aquesta càrrega feixuga del confinament, que afecta milions de persones, fa que sovint la força espiritual minvi i que potser sentim el mossec del desànim. Per això, cal recuperar el desig i l'anhel de trobar-nos amb el Senyor Ressuscitat, com aquelles dones que corrien per explicar als deixebles que veurien Jesús a Galilea, i Ell els va sortir al pas, i elles se li van abraçar als peus (vegeu Mateu 28,8-9).

Durant aquests cinquanta dies de Pasqua podríem fer un camí fixant-nos en l'evangeli de Joan. Ell sovint parla de la «Carn» que significa feblesa, allò que és propi de la condició humana, allò que ens agermana a tots sense excepció. El mateix Jesús: «experimentà per totes bandes la feblesa» (He 5,2). Aquesta és la conseqüència de l'encarnació del Fill de Déu, el qual s'ha fet carn de la nostra carn.

Nosaltres ara, degut al coronavirus, vivim un període en què la fragilitat humana es manifesta extraordinàriament. Certament, som carn, però no podem viure segons la carn. La persona batejada queda alliberada de tot allò que és carnal: la vanaglòria i la ràbia, l'odi i l'afany de domini de l'altre.

Com diu Jesús a Nicodem, «de la carn en neix carn, de l'Esperit en neix Esperit» (Joan 3,6). Els batejats hem nascut de l'Esperit i necessitem alimentar-nos de la llet de la Paraula. I l'Església, la mare, ens ofereix aquesta llet de la Paraula amb què ens hem de nodrir ininterrompudament durant aquests cinquanta dies. La volem prendre aquesta llet perquè hem renascut de l'Esperit gràcies al bany baptismal, que aquests dies volem renovar amb agraïment.

Així renovem també la nostra relació personal amb Jesús. L'àngel havia donat a les dones un missatge clar i rotund: «Jesús, el crucificat, ha ressuscitat» (Mateu 28,5-6). Aquest missatge s'adreçava també als deixebles, i es complementava amb la indicació que aquests anessin a Galilea a veure Jesús. Però ara, quan Jesús en persona es fa trobadís amb les dones, rebla aquest missatge i en comptes de parlar de «els meus deixebles» parla de «els meus germans» (v. 10). El mode de relació de Jesús amb els deixebles queda equiparat al mode de relació que tenen els deixebles entre ells: una relació de fraternitat.

Jesús, referint-se als deixebles, és a dir, els membres de la comunitat cristiana, diu: «Tots vosaltres sou germans» (Mt 23,8). Així, doncs, Jesús es col·loca dins l'Església com «el primer d'una multitud de germans» (Romans 8,29). Per això l'Evangelí de Mateu s'acaba amb l'afirmació de Jesús: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (28,20). Una certesa que s'allarga fins a la fi dels temps. Per tant, Jesús és enmig nostre com a germà de tots nosaltres.

El baptisme que vàrem rebre inclou una relació fraterna i amiga amb el mateix Senyor Ressuscitat. La resurrecció de Jesús no és un allunyament sinó un arrelament en la vida de l'Església i de cada deixeble. Jesús vol ser el nostre germà i amic: la nostra relació amb Jesús es fonamenta en la relació que Jesús té amb nosaltres, els seus deixebles. Enfortim-la durant aquesta cinquantena pasqual bevent la llet pura de la Paraula com infants que han d'anar creixent.

Us desitjo que continueu gaudint d'una bona Pasqua!